

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 19. tammikuuta 2018
(OR. en)

5334/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0006 (CNS)

FISC 20
ECOFIN 32
IA 23

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	18. tammikuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 21 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienyritysten erityisjärjestelmän osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 21 final.

Liite: COM(2018) 21 final

Bryssel 18.1.2018
COM(2018) 21 final

2018/0006 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta
pienyrittysten erityisjärjestelmän osalta**

{SWD(2018) 9 final} - {SWD(2018) 11 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Arvonlisävero (alv) on kulutusvero, jonka maksamisesta vastaa viime kädessä loppukuluttaja mutta jonka kantamisesta huolehtivat yritykset, jotka luovuttavat tavaroita tai suorittavat palveluja. Alv-direktiivissä¹ säädetään useista hallinnollisista velvoitteista, joilla varmistetaan, että järjestelmä toimii asianmukaisesti (esim. alv-velvolliseksi rekisteröityminen, laskutus, kirjanpito ja raportointi). Näiden velvoitteiden noudattamisesta aiheutuu yrityksille kustannuksia, jäljempänä ”säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset”. Alv-velvoitteet ovat erityisen raskaita pienille yrityksille, koska niillä on rajallisemmat resurssit kuin suurilla yrityksillä. Tästä syystä pienille yrityksille², jäljempänä ”pk-yritykset”, alv-säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat suhteellisesti korkeammat kuin suurilla yrityksillä.

Tämän vuoksi alv-direktiivissä on useita säännöksiä, joilla helpotetaan pk-yritysten taakkaa arvonlisäverokysymyksissä. Tällaiset säännökset annetaan suurelta osin direktiivin XII osaston 1 luvussa, jonka otsikko on ”Pienten yritysten erityisjärjestelmä”, jäljempänä ”pk-yritysten järjestelmä”. Näiden säännösten turvin jäsenvaltiot voivat i) soveltaa alv-verotusta ja alv:n veloittamista koskevia yksinkertaistettuja menettelyjä ja ii) vapauttaa pk-yritykset, joiden vuosittainen liikevaihto jää tietyn raja-arvon alapuolelle, alv:n kantamisesta ja vähentämisestä, jäljempänä ”pk-yritysten verovapautus”. Alv-direktiivissä säädetään myös yksinkertaistetuista alv-velvoitteista, mutta ne ovat käytettävissä pk-yritysten järjestelmän ulkopuolella. Tällaiset toimenpiteet ovat vapaaehtoisia – jäsenvaltiot voivat soveltaa niitä, ja yritykset voivat hyödyntää niitä.

Tämä aloite on osa alv:tä koskevassa toimintasuunnitelmassa³ ilmoitettua uudistuspakettia. Aloitetta vietiin eteenpäin toimintasuunnitelman jatkotoimilla⁴, joita käsitellään yksityiskohtaisemmin kohdassa, jossa tarkastellaan yhdenmukaisuutta muiden alv-alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa. Lisäksi aloitteelle annettiin lisäpontta komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin aiekirjeessä, joka liittyi hänen puheeseensa unionin tilasta vuonna 2017⁵. Uudelleentarkastelu on kuitenkin viivästynyt huomattavasti kolmesta keskeisestä syystä.

¹ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä ([EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1](#)).

² EU:n tasolla pk-yritysten osalta noudatetaan yleistä määritelmää, joka on vahvistettu 6. toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä ([EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36](#)). Alv-direktiivin pienyrityksiä koskevat säännöt on kuitenkin tarkoitettu yrityksille, jotka toimivat paljon pienemmässä mittakaavassa eli jotka yleisen määritelmän mukaan olisi katsottava ”mikroyrityksiksi” (liikevaihto enintään 2 000 000 euroa). Tällaisia yrityksiä on noin 98 prosenttia EU:n kaikista yrityksistä.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaletta – aika tehdä päätöksiä ([COM\(2016\) 148 final](#)).

⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista – Kohti yhtenäistä EU:n alv-alueita – Tekojen aika ([COM\(2017\) 566 final](#)).

⁵ Unionin tila 2017. Aiekirje puhemies Antonio Tajanille ja pääministeri Jüri Ratasilta, 13. syyskuuta 2017, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_fi.pdf. Ks. myös komission vuoden 2017 työohjelman liite I, COM(2016) 710 final,

Ensiksikin huolimatta siitä, että jäsenvaltiot voivat vapauttaa pk-yritykset alv:stä – vaihtoehto, jota käytetään laajasti – pk-yrityksille aiheutuu edelleen alv-säännösten noudattamisesta suhteettomia kustannuksia, jotka johtuvat siitä, miten pk-yritysten verovapautus on suunniteltu. Erityisesti rajatylittävää kauppaa harjoittavat pk-yritykset eivät pysty hyödyntämään pk-yritysten verovapautusta muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon ne ovat sijoittautuneet. Lisäksi korkeat alv-säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset johtuvat myös siitä, että pk-yritykset joutuvat mahdollisesti noudattamaan monimutkaisia ja moninaisia alv-velvoitteita koskevia sääntöjä eri puolilla EU:ta, kun ne käyvät rajatylittävää kauppaa.

Toiseksi nykyisellä järjestelmällä on vääristäviä vaikutuksia kilpailuun sekä kansallisilla markkinoilla että EU:n markkinoilla. Yhdessä jäsenvaltiossa sovellettavalla pk-yritysten verovapautuksella, jota voivat hyödyntää ainoastaan kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset, on kielteinen vaikutus muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin yrityksiin, jotka suorittavat palvelujen suorituksia ja tavaroiden luovutuksia samoilla markkinoilla. Tämä ongelma saattaa pahentua, kun ehdotetussa lopullisessa alv-järjestelmässä siirrytään määräpaikkaan perustuvaan verotukseen. Monet pk-yritykset saattavat joutua veloittamaan asiakkailtaan alv:n, joka poikkeaa sen jäsenvaltion käytännöstä, johon ne ovat sijoittautuneet. Määräpaikkaan perustuvan verotuksen periaatteen mukaan alv on ilmoitettava ja kirjattava jäsenvaltiossa, johon asiakas on sijoittautunut (määräjäsenvaltio) eikä siinä jäsenvaltiossa, johon pk-yritys on sijoittautunut (alkuperäjäsenvaltio). Tämä tarkoittaa sitä, että i) pk-yrityksillä ei ole tasapuolisia kaupankäyntiedellytyksiä EU:ssa ja ii) pk-yrityksiltä on viety kannustimet harjoittaa rajatylittävää toimintaa ja hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia mahdollisimman laajasti muissa jäsenvaltioissa sovellettavien alv:hen liittyvien velvoitteiden vuoksi.

Kansallisella tasolla esiintyy vääristymiä, koska yksinkertaistetut alv-velvoitteet liittyvät periaatteessa pk-yritysten verovapautuksen käyttöön, jolloin pk-yritykset, joihin vapautusta ei sovelleta (koska niiden liikevaihto ylittää sille asetetun raja-arvon tai ne ovat valinneet tavallisen alv-järjestelmän), eivät voi hyödyntää niitä. Tämä saattaa johtaa ”raja-arvovaikutukseen”, jossa pk-yritykset hillitsevät kasvuaan välttääkseen pk-yritysten verovapautuksen raja-arvon ylittämisen.

Kolmanneksi uudelleentarkastelu antaa tilaisuuden kannustaa vapaaehtoiseen säännösten noudattamiseen, jolla vähennetään säännösten noudattamatta jättämisestä ja alv-petoksista johtuvia verotulojen menetyksiä. Pk-yrityksillä on jo nyt vaikeuksia noudattaa kotimaan alv-velvoitteita, joten toisissa jäsenvaltioissa sovellettavien alv-velvoitteiden noudattaminen muodostaa rajatylittävää kauppaa harjoittaville pk-yrityksille vielä suuremman esteen, koska säännöt eivät ole yhdenmukaiset eri puolilla EU:ta. Yksinkertaistettuja rekisteröinti- ja maksumenettelyjä koskevassa alv:n erityisjärjestelmässä (*Mini One Stop Shop* – MOSS) on puututtu näihin ongelmiin loppukuluttajille (B2C) suoritettavien sähköisten palvelujen osalta. Vaikka sähköistä kaupankäyntiä koskevassa ehdotuksessa alv:n erityisjärjestelmä laajennetaan koskemaan kaikkia B2C-palvelusuorituksia, tarvitaan vielä lisätoimia tilanteen parantamiseksi.

Lisäksi on kaksi muuta syytä, jotka edellyttävät toimia.

Strasbourg, 25.10.2016, s. 3, saatavilla osoitteessa

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_fi.pdf.

Ensiksikin pk-yritysten järjestelmä on jo vanhentunut, sillä se perustuu poikkeuksiin. Alv-direktiivissä säädetään mahdollisuudesta poiketa pk-yrityksiä koskevan perusvapautuksen 5 000 euron raja-arvosta asettamalla nimenomaisesti raja-arvot 19 jäsenvaltiolle. Tällä hetkellä kuitenkin 10 jäsenvaltiolla on käytössä sovellettavaa raja-arvoa koskevia poikkeuksia, ja useita uusia poikkeuksia koskevia pyyntöjä on jo esitetty.

Toiseksi pk-yritysten järjestelmästä, jossa säädetään toimenpiteistä, joita sovelletaan siinä jäsenvaltiossa, johon pienyritykset ovat sijoittautuneet, on tulossa kestävä, kun alv-järjestelmässä siirrytään määräraikkaan perustuvaan verotukseen.

Sen vuoksi uudelleentarkastelun tavoitteena on luoda nykyaikainen ja yksinkertaistettu pk-yritysten järjestelmä. Sillä pyritään erityisesti i) vähentämään alv-säännösten noudattamisesta pk-yrityksille aiheutuvia kustannuksia sekä kansallisella että EU:n tasolla, ii) vähentämään kilpailun vääristymiä sekä kansallisella että EU:n tasolla, iii) vähentämään raja-arvovaikutuksesta johtuvia kielteisiä seurauksia ja iv) huolehtimaan siitä, että pk-yritysten on helpompi noudattaa säännöksiä ja verohallintojen valvoa säännösten noudattamista.

Tämä on linjassa tämän ehdotuksen tavoitteiden kanssa, joilla pyritään

- luomaan pk-yritysten kasvua tukeva toimintaympäristö;
- luomaan tehokas ja vakaa alv-järjestelmä yhtenäisen EU:n alv-alueen luomiseksi”; ja
- edistämään syvempien ja oikeudenmukaisempien sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Uudelleentarkastelu on osa alv-toimintasuunnitelmaa, jossa esitetään keinoja alv-järjestelmän uudistamiseksi, jotta se olisi yksinkertaisempi, paremmin petoksilta suojattu ja yritystoiminnalle suotuisampi. Tällä ehdotuksella erityisesti täydennetään kahta muuta lainsäädäntöaloitetta, jotka liittyvät määräraikkaan perustuvaan verotukseen siirtymistä koskevaan alv-toimintasuunnitelmaan: i) sähköistä kaupankäyntiä koskeva ehdotus, joka hyväksyttiin joulukuussa 2016⁶ ja ii) lopullista alv-järjestelmää koskeva ehdotus, joka hyväksyttiin lokakuussa 2017⁷. Ehdotus on myös linjassa vuonna 2015 voimaan tulleiden, televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen suorituspaikkaa koskevien alv-sääntöjen⁸ kanssa.

⁶ Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta ([COM\(2016\) 757 final](#)).

⁷ Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten ([COM\(2017\) 569 final](#)).

⁸ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1042/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta palvelujen suorituspaikan osalta ([EUVL L 284, 26.10.2013, s. 1](#)) ja neuvoston asetus (EU) N:o 967/2012, annettu 9 päivänä lokakuuta 2012, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta muille kuin verovelvollisille televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja suorittaviin sijoittautumattomiin verovelvollisiin sovellettavien erityisjärjestelmien osalta ([EUVL L 290, 20.10.2012, s. 1](#)).

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on johdonmukainen vuoden 2015 sisämarkkinastrategian⁹ kanssa, jonka avulla komissio auttaa pk-yrityksiä ja startup-yrityksiä kasvamaan ja puuttuu keskeisiin ongelmiin, joita pk-yritykset kohtaavat toimintansa kaikissa vaiheissa ja jotka estävät pk-yrityksiä hyötymästä täysimääräisesti sisämarkkinoista. Ehdotus on myös linjassa pk-yrityksiä koskevien EU:n toimintamallien kanssa, jotka esitetään vuonna 2016 annetussa startup-yrityksiä koskevassa tiedonannossa¹⁰, ja ”pienet ensin” -periaatteen kanssa, joka esitetään vuonna 2008 annetussa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaa Small Business Act -aloitetta koskevassa tiedonannossa¹¹.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tähän ehdotukseen sisältyvällä direktiivillä muutetaan arvonlisäverodirektiiviä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan perusteella. Kyseisen artiklan mukaan neuvosto voi antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan säännökset jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta välillisen verotuksen alalla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Tässä ehdotuksessa noudatetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen¹² 5 artiklan 3 kohdassa määrättyä toissijaisuusperiaatetta. Suurimmat ongelmat, joita on havaittu (säännösten noudattamisesta aiheutuvat korkeat kustannukset, vääristävät vaikutukset jne.) johtuvat nykyisen alv-direktiivin säännöistä. Jotta voidaan vähentää pk-yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitusta, kyseisiä säännöksiä on yksinkertaistettava. Tämä edellyttää, että komissio tekee ehdotuksen alv-direktiivin muuttamisesta. Jäsenvaltioilla on hyvin vähän liikkumavaraa direktiivin yhteydessä. Tämän vuoksi ehdotuksen katsotaan antavan huomattavasti enemmän lisäarvoa kuin mitä jäsenvaltioiden tasolla voitaisiin saavuttaa.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi. Toissijaisuusperiaatteen toteutumisen arvioinnin mukaan jäsenvaltioilla ei ole mahdollisuuksia puuttua pk-yritysten kohtaamiin ongelmiin, jotka johtuvat nykyisistä alv-säännöistä, ilman alv-direktiivin muuttamisesta annettavaa ehdotusta. Ehdotetut parannukset koskevat vain pientä määrää alv-säännöksiä, jotka ovat keskeisiä todettujen ongelmien kannalta. Tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin 7.4 kohdassa annetaan tarkempia tietoja.

⁹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille ([COM\(2015\) 550 final](#)) s. 4.

¹⁰ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Euroopan seuraavat kärkiyritykset: start-up- ja scale-up-yrityksiä koskeva aloite, ([COM\(2016\) 733 final](#)), s. 4.

¹¹ Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – ”Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”), [KOM\(2008\) 394 lopullinen](#), s. 4 ja 5 sekä 7 ja 8.

¹² Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoitu toisinto (EUVL C 326, 26.10.2012, s. 13).

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotetaan direktiiviä alv-direktiivin muuttamiseksi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Ehdotusta valmistellessa arvioitiin nykyiseen alv-direktiiviin sisältyviä pk-yrityksiä koskevia sääntöjä. Arviointi, joka on tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenenarvioinnin liitteessä 8, perustuu erityisesti EU:n alv-järjestelmän eri osa-alueita koskevaan takautuvaan arviointiin¹³, jonka ulkopuolinen konsultti toteutti vuonna 2011, ja pk-yritysten järjestelmää koskevaan tutkimukseen, jonka toinen ulkopuolinen konsultti toteutti vuonna 2017.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kuulemisstrategian avulla pyrittiin keräämään palautetta sidosryhmiltä nykyisten alv-säännösten soveltamisesta pk-yrityksiin ja niiden näkemyksiä näiden säännösten muutostarpeista.

Strategia muodostui i) kuulemisesta, joka suunnattiin 2 000 pienyritykselle ja joka toteutettiin osana vuoden 2017 tutkimusta, ii) pk-yritysten paneelikuulemisesta¹⁴, jonka Yritys-Eurooppa-verkosto toteutti ja johon 1 704 yritystä vastasi, iii) avoimesta julkisesta verkkokuulemisesta¹⁵, joka oli käynnissä 12 viikkoa 20. joulukuuta 2016 ja 20. maaliskuuta 2017 välisenä aikana ja johon vastauksia saatiin 113 kappaletta, iv) osana Fiscalis 2020 -ohjelmaa järjestetystä työpajasta, joka toteutettiin alv:n tulevaisuutta käsittelevän työryhmän ja alv-asiantuntijaryhmän yhteiskokouksena, jotta alv-asiantuntijaryhmän liike-elämän edustajat pystyivät osallistumaan siihen, ja v) REFIT-foorumin kautta saaduista kommentteista¹⁶. Myös oma-aloitteiset kannanotot on otettu huomioon.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tämän ehdotuksen perustana olevassa uudelleentarkastelussa tukeudutaan pääasiassa analyysiin, joka on tehty osana vuonna 2017 toteutettua pk-yritysten järjestelmää koskevaa tutkimusta. Tässä tutkimuksessa arvioitiin, miten alv-direktiivin nykyiset pk-yrityksiin sovellettavat säännöt toimivat sekä kansallisella että EU:n tasolla. Tutkimuksessa myös kehiteltiin vaihtoehtoja nykyisten sääntöjen tarkistamiseksi ja analysoitiin näiden vaihtoehtojen vaikutuksia.

¹³ Loppuraportti, Lontoo, 2011, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf.

¹⁴ Yritys-Eurooppa-verkosto on hanke, jota hallinnoi Euroopan komissio (PO GROW) ja jolla autetaan yrityksiä innovoimaan ja kansainvälistymään. Se on maailman suurin tukiverkosto pk-yrityksille, jotka haluavat kansainvälistyä. Verkostoon kuuluu 600 kumppania kaikissa EU-maissa ja yli 30:ssä EU:n ulkopuolisessa maassa.

¹⁵ Osallistujilta saatu palaute ja koko raportti tuloksista ovat saatavilla PO TAXUDin [verkkosivustolla](#).

¹⁶ Ks. erityisesti REFIT-foorumin asiakirja *Stakeholder Suggestions, XVIII — Taxation and customs union*, joka on saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/taxation_and_customs_union.pdf.

Lisäksi tässä uudelleentarkastelussa on käytetty kahta muuta tutkimusta: vuonna 2016 tehty tutkimus alv:n nykyaikaistamisesta rajatylittävää sähköistä kaupankäyntiä varten ja vuonna 2011 tehty tutkimus, jossa arvioitiin takautuvasti EU:n alv-järjestelmän eri osa-alueita.

- **Vaikutustenarviointi**

Sääntelytarkastelulautakunta tarkasteli ehdotuksen vaikutustenarviointia 13. syyskuuta 2017. Lautakunta antoi puoltavan lausunnon ehdotuksesta sekä joitakin suosituksia, jotka on otettu huomioon. Lautakunnan lausunto ja suositukset sekä selvitys siitä, kuinka ne on otettu huomioon, on sisällytetty tähän ehdotukseen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan liitteeseen 1.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tämä aloite on osa REFIT-ohjelmaa. Komission työohjelmassa¹⁷, jossa esitetään uusia aloitteita, jotka on tarkoitus hyväksyä osana ohjelmaa vuonna 2017, pk-yrityksiä koskeva uudelleentarkastelu sisällytettiin komission painopisteeseen *Syvemvät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat ja lujempi teollisuus pohja*¹⁸.

Ehdotuksessa vastataan REFIT-ohjelmaan liittyviin tavoitteisiin i) vähentää pk-yrityksiin ja verohallintoihin kohdistuvaa alv:hen liittyvää raskautusta ja ii) vähentää vääristymiä EU:n tasolla, jotta pk-yritykset voivat hyötyä täysimääräisesti sisämarkkinoista. Erityisesti säännösten noudattamisesta pk-yrityksille aiheutuvien kustannusten odotetaan vähenevän 18 prosenttia tämän aloitteen ansiosta vaikutustenarvioinnissa esitettyyn perusskenaarioon verrattuna (56,1 miljardia euroa vuodessa verrattuna nykyiseen 68 miljardiin euroon vuodessa). Lisäksi pk-yritysten rajatylittävän kaupankäynnin odotetaan kasvavan EU:ssa 13,5 prosenttia. Aloitteella odotetaan olevan myönteisiä vaikutuksia myös sekä säännösten vapaaehtoiseen noudattamiseen että yritysten kilpailukykyyn. Lisätietoja annetaan tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin 6 ja 7 kohdassa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio seuraa ehdotetun direktiivin täytäntöönpanoa osana tehtävänsä varmistaa, että EU:n alv-lainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisesti. Lisäksi komissio ja jäsenvaltiot seuraavat ja arvioivat, toimiiko tämä aloite asianmukaisesti ja missä määrin sen tavoitteet on saavutettu. Tämä tapahtuu tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin 8 kohdassa esitettyjen indikaattorien perusteella.

¹⁷ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Komission työohjelma 2017, liite 1 ([COM\(2016\) 710 final](#)), s. 3.

¹⁸ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Komission työohjelma 2017 ([COM\(2016\) 710 final](#)), s. 8 ja 9 (painopiste nro 4). Komission painopisteet esitetään nykyisen komission toimikauden alussa julkaistuissa [poliittisissa suuntaviivoissa](#).

- **Yleiskatsaus ehdotuksen keskeisiin säännöksiin**

Ehdotuksen keskeiset säännökset ovat seuraavat:

- (1) laajennetaan pienyrityksiä koskeva verovapautus koskemaan EU:n kaikkia edellytykset täyttäviä yrityksiä riippumatta siitä, ovatko ne sijoittautuneet siihen jäsenvaltioon, jossa alv:tä sovelletaan ja jossa verovapautus on saatavilla;
- (2) vahvistetaan ajan tasalle saatettu kansallisten verovapautusten raja-arvojen enimmäistaso;
- (3) otetaan käyttöön siirtymäaika, jona pienyritykset, jotka tilapäisesti ylittävät verovapautukselle asetetun raja-arvon, voivat edelleen hyödyntää verovapautusta;
- (4) otetaan käyttöön yksinkertaistetut alv-velvoitteet sekä verosta vapautetuille että veronalaisille pienyrityksille.

Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Ehdotetun direktiivin 1 artiklan 1–7, 13, 17, 19 ja 20 alakohtaan sisältyy joukko muutoksia, jotka koskevat ajan tasalle saattamista, teknisiä mukautuksia ja viittauksia pk-yritysten verovapautukseen alv-direktiivin muissa säännöksissä.

Ehdotetun direktiivin 1 artiklan 8 alakohdalla lisätään uusi 280 a artikla, jossa määritellään käsitteet, joita tarvitaan alv-direktiivin XII osaston 1 luvussa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamiseksi.

”Pienyritysten” määritelmällä selkeytetään kyseisiä säännöksiä ja parannetaan verovelvollisten oikeusvarmuutta. Määritelmä kattaa kaikki yritykset, joiden vuosittainen liikevaihto unionissa sisämarkkinoilla on enintään 2 000 000 euroa. Tällaisten yritysten alv-kohtelun kannalta tämän määritelmän käyttöönotto mahdollistaa yksinkertaistamistoimenpiteet, jotka on kohdennettu yrityksiin, jotka talouden kannalta tarkasteltuna ovat pieniä, vaikka niiden liikevaihto ylittää raja-arvon. Pienyritysten laajennettuun luokkaan kuuluvat näin ollen alv:stä vapautetut yritykset että yritykset, jotka ovat oikeutettuja verovapautukseen mutta jotka ovat päättäneet soveltaa yleisiä sääntöjä tai joiden liikevaihto ylittää verovapautukselle asetetun raja-arvon, minkä vuoksi niitä verotetaan yleisten sääntöjen perusteella.

Lisäksi annetaan kaksi liikevaihtoa koskevaa määritelmää, joilla helpotetaan kansallisten verovapautusten raja-arvojen (”vuosittainen liikevaihto jäsenvaltiossa”) ja sijoittautumattomien pienyritysten kelpoisuusedellytyksen (”vuosittainen liikevaihto unionissa”) soveltamista.

Ehdotetun direktiivin 1 artiklan 9, 10 ja 16 alakohdassa säädetään muutoksista, jotka johtuvat asteittaisen verohelpotuksen poistamisesta. Asteittaisen verohelpotuksen on todettu olevan monimutkainen, ja siitä saatava hyöty on vähäinen pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvan rasituksen vähentämisessä. Sen vuoksi tämä toimenpide olisi kumottava.

Ehdotetun direktiivin 1 artiklan 11 alakohdalla muutetaan 283 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin se koskee sijoittautumattomien yritysten jättämistä verovapautuksen ulkopuolelle. Tämä muutos on tarpeen, jotta verovapautus voidaan laajentaa koskemaan sellaisia EU:n yrityksiä, jotka eivät ole sijoittautuneet siihen jäsenvaltioon, jossa ne suorittavat alv:n alaisia palvelujen suorituksia tai tavaroiden luovutuksia.

Ehdotetun direktiivin 1 artiklan 12 alakohdalla muutetaan 284 artiklaa, jotta voidaan määritellä pienyrityksiä koskevan verovapautuksen uusi soveltamisala. Verovapautuksen soveltaminen on jatkossakin jäsenvaltioille vapaaehtoista. Jäsenvaltioilla, jotka päättävät panna täytäntöön pk-yritysten verovapautuksen, on mahdollisuus asettaa raja-arvonsa tasolle, joka vastaa parhaiten niiden erityisiä taloudellisia ja oikeudellisia olosuhteita. Jotta voitaisiin kuitenkin varmistaa, että verovapautuksen soveltamisala rajoittuu kaikkein pienimpiin yrityksiin ja jotta voidaan rajoittaa vapautuksen mahdollista vääristävää vaikutusta, alv-direktiivissä säädetään verovapautuksen raja-arvon enimmäistasosta, joka on yhteinen kaikille jäsenvaltioille. Verovapautus voidaan myöntää kaikille edellytykset täyttävälle EU:n yrityksille riippumatta siitä, ovatko ne sijoittautuneet jäsenvaltioon, jossa ne suorittavat alv:n alaisia palvelujen suorituksia tai tavaroiden luovutuksia.

Jotta pienyritys voi käyttää hyväkseen verovapautusta jäsenvaltiossa, johon se ei ole sijoittautunut, seuraavien kahden edellytyksen on täytyttävä: i) yrityksen vuosittainen liikevaihto kyseisessä jäsenvaltiossa (vuosittainen liikevaihto jäsenvaltiossa) on alle kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan verovapautusta koskevan raja-arvon ja ii) sen kokonaisliikevaihto sisämarkkinoilla (vuosittainen liikevaihto unionissa) on enintään 100 000 euroa. Jälkimmäisellä kelpoisuusedellytyksellä estetään suurten yritysten väärinkäytökset. Jos kokonaisliikevaihdolle ei olisi unionissa asetettu raja-arvoa, suuret yritykset voisivat hyödyntää pk-yritysten verovapautuksia useissa jäsenvaltioissa (esim. jos niiden liikevaihto kussakin jäsenvaltiossa olisi alle sovellettavan pk-yritysten verovapautusta koskevan raja-arvon), vaikka niiden kokonaisliikevaihto on suuri.

Jotta voidaan varmistaa verovapautusta koskevien edellytysten tehokas valvonta, jäsenvaltion, johon muissa jäsenvaltioissa verovapautusta hyväkseen käyttävä yritys on sijoittautunut, on kerättävä kaikki merkitykselliset tiedot yrityksen liikevaihdosta. Näin ollen jos pienyritys käyttää hyväkseen verovapautusta muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon se on sijoittautunut, sijoittautumisjäsenvaltion on varmistettava, että pienyritys ilmoittaa paikkansapitävästi vuosittaisen liikevaihtonsa unionissa ja vuosittaisen liikevaihtonsa jäsenvaltiossa. Sijoittautumisjäsenvaltion on ilmoitettava asiasta niiden muiden asianomaisten jäsenvaltioiden veroviranomaisille, joissa pienyritys suorittaa palvelujen suorituksia tai tavaroiden luovutuksia.

Ehdotetun direktiivin 1 artiklan 14 alakohdalla muutetaan 288 artiklaa sen selventämiseksi, mitkä liiketoimet olisi otettava huomioon laskettaessa vuosittaista liikevaihtoa, joka toimii viitearvona pienyrityksiä koskevan verovapautuksen soveltamisessa.

Ehdotetun direktiivin 1 artiklan 15 alakohdalla lisätään uusi 288 a artikla, jossa otetaan käyttöön siirtymäkausi pk-yritysten verovapautusta hyödyntäville pienyrityksille, joiden liikevaihto ylittää verovapautusta koskevan raja-arvon tietyssä vuonna. Tällaiset yritykset voivat edelleen käyttää pk-yritysten verovapautusta kyseisenä vuotena, jos niiden liikevaihto ylittää pk-yritysten verovapautuksen raja-arvon enintään 50 prosentilla kyseisenä vuonna. Säännökseen sisältyy kaksi rajoitusta, jotka koskevat tätä siirtymäkautta ja joilla estetään tämän toimenpiteen väärinkäyttö: ajallinen rajoitus (yksi vuosi) ja liikevaihtoon liittyvä rajoitus (sovellettavan verovapautusta koskevan raja-arvon ylittäminen yli 50 prosentilla).

Ehdotetun direktiivin 1 artiklan 18 alakohdassa otetaan käyttöön uusi 2 a jakso, joka koskee sekä verosta vapautettuihin että veronalaisiin yrityksiin sovellettavia yksinkertaistamistoimenpiteitä. Uudessa 1 alajaksosisällytetään verovapautusjärjestelmään joukko verosta vapautettuihin yrityksiin sovellettavia yksinkertaistettuja velvoitteita (rekisteröinti, laskutus, kirjanpito ja alv-ilmoitukset). Lisäksi jäsenvaltioilla säilyy mahdollisuus vapauttaa pienyritykset 213–271 artiklassa tarkoitetuista muista velvoitteista.

Uudessa 2 alajaksossa säädetään joukosta yksinkertaistettuja velvoitteita, joita sovelletaan pienyrityksiin, jotka eivät hyödy pk-yritysten verovapautuksesta. Tällaiset yritykset voivat olla sekä yrityksiä, jotka ovat oikeutettuja verovapautukseen mutta jotka valitsevat yleisten sääntöjen perusteella tapahtuvan verotuksen, että yrityksiä, joiden liikevaihto ylittää verovapautusta koskevan raja-arvon mutta on alle 2 000 000 euroa, minkä vuoksi ne luokitellaan uuden määritelmän mukaisesti pienyrityksiksi. Koska verosta vapautetut yritykset eivät voi vähentää tuotantopanoksiin sisältyvää alv:tä, verovapautuksella ei todellisuudessa puututtaisi kaikkien edellytykset täyttävien yritysten kohtaamiin epäkohtiin. Erityisesti pienyritykset, jotka luovuttavat tavaroita ja suorittavat palveluja muille verovelvollisille, voivat haluta, että niitä verotetaan yleisten sääntöjen perusteella. Sen vuoksi tällaisille yrityksille alv-säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten pienentäminen on kytköksissä yritysten alv-velvoitteiden yksinkertaistamiseen pikemminkin kuin itse verovapautukseen.

Näin ollen jäsenvaltioiden olisi myös määriteltävä yksinkertaistetut alv-velvoitteet veronalaisille pienyrityksille. Tällaisiin velvoitteisiin olisi sisällyttävä yksinkertaistettu rekisteröinti, yksinkertaistettu tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen sekä pidemmät verokaudet, jolloin alv-ilmoituksia tarvitsisi tehdä harvemmin. Veronalaisten pienyritysten olisi myös voitava valita, että niihin sovelletaan tavallisia verokausia.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI**yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta
pienyrittysten erityisjärjestelmän osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY³ säädetään, että jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa pienyritysten erityisjärjestelmiään yhteisten säännösten mukaisesti ja pyrkien laajempaan yhdenmukaisuuteen. Kyseiset säännökset ovat kuitenkin vanhentuneita, eikä niillä vähennetä pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa raskautta, koska ne on laadittu yhteistä arvonlisäverojärjestelmää varten, joka perustuu verotukseen alkuperäjäsenvaltiossa.
- (2) Komissio ilmoitti arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassaan⁴ kattavasta pienyrityksiä koskevasta yksinkertaistamispaketista, jolla pyritään vähentämään pienyritysten hallinnollista raskautta ja luomaan verotusympäristö, jolla edistetään pienyritysten kasvua ja rajatylittävän kaupan kehitystä. Tämä edellyttäisi pienyritysten erityisjärjestelmän uudelleentarkastelua, kuten arvonlisäveroa koskevan toimintasuunnitelman jatkotoimista annetussa tiedonannossa⁵ todetaan. Sen vuoksi pienyritysten erityisjärjestelmän uudelleentarkastelu on tärkeä osa arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassa esitettyä uudistuspakettia.
- (3) Tämän erityisjärjestelmän uudelleentarkastelu liittyy läheisesti komission ehdotukseen, jossa vahvistetaan periaatteet, jotka koskevat yritystenväliseen rajatylittävään kauppaan jäsenvaltioiden välillä sovellettavaa lopullista

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroa – aika tehdä päätöksiä (COM(2016) 148 final, 7.4.2016).

⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista – Kohti yhtenäistä EU:n alv-alueita – Tekojen aika (COM(2017) 566 final, 4.10.2017).

arvonlisäverojärjestelmää, joka perustuu rajatyöttävien tavaroiden luovutusten verotukseen määräjäsenvaltiossa⁶. Kun arvonlisäverojärjestelmässä ollaan siirtymässä määräraikkaan perustuvaan verotukseen, on todettu, että tietyt nykyiset säännöt eivät sovellu määräraikkaan perustuvaan verojärjestelmään.

- (4) Jotta pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaan kohtuuttomaan rasitukseen voidaan puuttua, yksinkertaistamistoimenpiteiden olisi oltava paitsi nykyisten sääntöjen perusteella verosta vapautettujen pienyritysten myös sellaisten yritysten saatavilla, joita pidetään talouden kannalta tarkasteltuna pieninä. Arvonlisäverosääntöjen yksinkertaistamiseksi yrityksiä olisi pidettävä pieninä, jos niiden liikevaihto on komission suosituksessa 2003/361/EY⁷ mikroyrityksille vahvistetun yleisen määritelmän mukainen.
- (5) Pienyritysten erityisjärjestelmässä on tällä hetkellä mahdollista myöntää verovapautus ainoastaan yrityksille, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava. Tällä on kielteinen vaikutus sijoittautumattomien yritysten kilpailuun sisämarkkinoilla. Tämän ratkaisemiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi siirryttäessä määräraikkaan perustuvaan verotukseen pienyritysten, jotka ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa arvonlisävero on maksettava, olisi myös voitava hyötyä verovapautuksesta.
- (6) Pienyritykset voivat hyötyä verovapautuksesta vain, jos niiden vuosittainen liikevaihto alittaa sen jäsenvaltion soveltaman raja-arvon, jossa arvonlisävero on maksettava. Jäsenvaltioiden on raja-arvoaan määrittäessään noudatettava direktiivissä 2006/112/EY säädettyjä, raja-arvoja koskevia säännöksiä. Kyseiset säännöt, joista useimmat on otettu käyttöön vuonna 1977, eivät ole enää sopivia.
- (7) Asioiden yksinkertaistamiseksi jäsenvaltioilla on lupa soveltaa tilapäisesti raja-arvoa, joka on korkeampi kuin direktiivissä 2006/112/EY sallittu. Koska ei ole asianmukaista jatkaa yleisten sääntöjen muuttamista poikkeuksina myönnettyjä toimenpiteitä soveltaen, raja-arvoja koskevat säännöt olisi saatettava ajan tasalle.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi voitava itse määrittää verovapautusta koskeva kansallinen raja-arvo tasolle, joka parhaiten vastaa niiden taloudellisia ja poliittisia olosuhteita, noudattaen tässä direktiivissä raja-arvolle säädettyä ylärajaa. Tässä yhteydessä olisi täsmennettävä, että jos jäsenvaltiot soveltavat eri raja-arvoja, tämän olisi perustuttava objektiivisiin perusteisiin.
- (9) Vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo, jonka perusteella verovapautus myönnetään tässä erityisjärjestelmässä, muodostuu yksinomaan sellaisten tavaroiden luovutusten ja palveluiden suoritusten yhteenlasketusta arvosta, jotka pienyritys on suorittanut jäsenvaltiossa, jossa verovapautus myönnetään. Kilpailu voi vääristyä, jos yritys, joka ei ole sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon, voisi käyttää hyväkseen tällaista verovapautusta riippumatta sen liikevaihdosta muissa jäsenvaltioissa. Jotta voidaan vähentää tällaista kilpailun vääristymistä ja turvata verotulot, ainoastaan yritykset, joiden vuosittainen liikevaihto unionissa on tiettyä raja-arvoa alempi, olisivat oikeutettuja verovapautukseen jäsenvaltiossa, johon ne eivät ole sijoittautuneet.

⁶ Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten (COM(2017) 569 final, 4.10.2017).

⁷ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (10) Sen varmistamiseksi, ettei pienyrityksiltä viedä kannustimia kehittää liiketoimintaansa ja että taataan asteittainen siirtyminen verovapautuksesta verotukseen, pienyritysten, joiden liikevaihto ei ylitä tiettyä raja-arvoa, olisi voitava jatkaa verovapautuksen hyödyntämistä rajoitetun ajan.
- (11) Jotta pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitusta voitaisiin vähentää, niiden velvoitteita olisi yksinkertaistettava. Kun otetaan huomioon, että velvoitteiden tarve vaihtelee ja riippuu suurelta osin siitä, onko pienyritykset vapautettu arvonnisäverosta, olisi otettava käyttöön erilaisia yksinkertaistettuja velvoitteita.
- (12) Jos verovapautusta sovelletaan, sitä hyödyntävillä pienyrityksillä olisi vähintään oltava mahdollisuus soveltaa yksinkertaistettuja arvonnisäverovelvolliseksi rekisteröintiä, laskutusta, kirjanpitoa ja raportointia koskevia velvoitteita.
- (13) Lisäksi sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion yrityksille, jotka eivät ole sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon, myöntämän verovapautuksen edellytykset täyttyvät, on tarpeen vaatia yrityksiltä ennakoilmoitusta niiden aikomuksesta käyttää verovapautusta. Pienyrityksen olisi tehtävä tällainen ilmoitus jäsenvaltiolle, johon se on sijoittautunut. Kyseisen jäsenvaltion olisi sen jälkeen ilmoitettava kyseisen yrityksen toimittamien tietojen perusteella tiedot kyseisen yrityksen liikevaihdosta muille asianomaisille jäsenvaltioille.
- (14) Arvonnisäverosta myönnettävän vapautuksen lisäksi erityisjärjestelmissä on myös mahdollisuus myöntää asteittainen verohelpotus. Asteittainen verohelpotus on monimutkainen, eikä se juurikaan vähennä pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitusta. Sen vuoksi tämä toimenpide olisi kumottava.
- (15) Jotta voitaisiin vähentää niille pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitusta, joihin ei sovelleta verovapautusta, jäsenvaltioiden olisi yksinkertaistettava arvonnisäverovelvolliseksi rekisteröintiä ja tietojen kirjaamista ja säilyttämistä sekä pidennettävä verokausia, jotta arvonnisäveroilmoituksia tarvitsisi tehdä harvemmin.
- (16) Auttaakseen pienyrityksiä, joilla on vaikeuksia maksaa arvonnisävero toimivaltaiselle viranomaiselle, koska ne eivät ole vielä saaneet maksua asiakkailtaan, jäsenvaltiot voivat valinnaisen järjestelmän mukaisesti sallia, että verovelvolliset käyttävät maksuperusteista järjestelmää arvonnisäveron kirjaamiseen. Tätä järjestelmää olisi muutettava, jotta se vastaisi pienyritysten määritelmää.
- (17) Tämän direktiivin tavoitteena on keventää pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitusta. Jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa tätä riittävällä tavalla, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (18) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28. syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen

⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(19) Sen vuoksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) korvataan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:
 - ”i) verovelvollinen tässä ominaisuudessaan tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jos myyjä on verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessaan ja johon ei sovelleta 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta eikä 33 tai 36 artiklan säännöksiä;”
- 2) muutetaan 139 artikla seuraavasti:
 - a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 138 artiklan 1 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta sellaisten verovelvollisten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin, joihin sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta.”;
 - b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 138 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vapautusta ei sovelleta 284 artiklassa säädetyn pienyritysten verovapautuksen saaneiden verovelvollisten suorittamiin valmisteveron alaisten tuotteiden luovutuksiin.”;
- 3) muutetaan 167 a artikla seuraavasti:
 - a) korvataan toinen kohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua valinnaista järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on asetettava verovelvollisille, jotka käyttävät järjestelmää niiden alueella, raja-arvo, joka perustuu 288 artiklan mukaisesti laskettuun verovelvollisen vuosittaiseen liikevaihtoon. Tämä raja-arvo voi olla enintään 2 000 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.”;
 - b) kumotaan kolmas kohta;
- 4) lisätään 220 a artiklan 1 kohtaan c alakohta seuraavasti:
 - ”c) kun verovelvollinen on 280 a artiklassa määritelty pienyritys.”;
- 5) korvataan 270 artiklan a alakohta seuraavasti:
 - ”a) verovelvollisen suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ylittää enintään 35 000 eurolla tai sen vasta-arvolla kansallisena valuuttana sen vuosittaisen liikevaihdon määrä, jota käytetään viitearvona 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta sovellettaessa;”
- 6) kumotaan 272 artiklan 1 kohdan d alakohta;
- 7) korvataan 273 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta ei voida käyttää laskutusta koskevien lisävelvollisuuksien asettamiseen 3 luvussa säädettyjen velvollisuuksien

lisäksi tai käyttää lisävelvollisuuksien asettamiseen pienyrityksille XII osaston 1 luvun 2 a jaksossa säädettyjen velvollisuuksien lisäksi.”;

- 8) lisätään XII osaston 1 lukuun -1 jakso seuraavasti:

**”-1 jakso
Määritelmät**

280 a artikla

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) ’pienyrittäjällä’ yhteisöön sijoittautunutta verovelvollista, jonka vuosittainen liikevaihto unionissa on enintään 2 000 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana;
 - 2) ’vuosittaisella liikevaihdolla jäsenvaltiossa’ verovelvollisen kyseisessä jäsenvaltiossa suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittaista kokonaisarvoa ilman arvonlisäveroa;
 - 3) ’vuosittaisella liikevaihdolla unionissa’ verovelvollisen yhteisön alueella suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittaista kokonaisarvoa ilman arvonlisäveroa.”;
- 9) korvataan XII osaston 1 luvun 2 jakson otsikko seuraavasti:
”Verovapautukset”;
- 10) korvataan 282 artikla seuraavasti:

”282 artikla

Tässä jaksossa säädettyjä verovapautuksia sovelletaan pienyritysten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.”;

- 11) poistetaan 283 artiklan 1 kohdan c alakohta;
- 12) korvataan 284 artikla seuraavasti:

”284 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää verovapautuksen sellaisten niiden alueelle sijoittautuneiden pienyritysten kyseisellä alueella suorittamille tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, joiden kyseisten suoritusten ja luovutusten vuosittainen liikevaihto jäsenvaltiossa ei ylitä kyseisten jäsenvaltioiden tämän vapautuksen soveltamiseksi vahvistamaa raja-arvoa.

Jäsenvaltiot voivat asettaa eri raja-arvoja eri liiketoiminta-aloille puolueettomien perustein. Raja-arvot voivat kuitenkin olla enintään 85 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.

2. Jäsenvaltioiden, jotka ovat ottaneet käyttöön pienyritysten verovapautuksen, on myönnettävä verovapautus myös sellaisten yritysten niiden omalla alueella suorittamille tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseisen pienyrityksen vuosittainen liikevaihto unionissa on enintään 100 000 euroa;

b) yrityksen luovutusten ja suoritusten arvo jäsenvaltiossa, johon yritys ei ole sijoittautunut, ei ylitä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavaa raja-arvoa, joka koskee verovapautuksen myöntämistä kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille yrityksille.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että verovapautusta hyödyntävät pienet yritykset täyttävät 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset.

4. Ennen kuin pienyritys hyödyntää verovapautusta muissa jäsenvaltioissa, sen on ilmoitettava siitä jäsenvaltiolle, johon se on sijoittautunut.

Jos pienyritys hyödyntää verovapautusta muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon se on sijoittautunut, sijoittautumisjäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että pienyritys ilmoittaa paikkansapitävästi vuosittaisen liikevaihtonsa unionissa ja vuosittaisen liikevaihtonsa jäsenvaltiossa, ja sijoittautumisjäsenvaltion on ilmoitettava asiasta niiden muiden asianomaisten jäsenvaltioiden veroviranomaisille, joissa pienyritys suorittaa palvelujen suorituksia tai tavaroiden luovutuksia.”;

13) kumotaan 285, 286 ja 287 artikla;

14) korvataan 288 artikla seuraavasti:

”288 artikla

Edellä 284 artiklassa säädetyn verovapautuksen soveltamisessa viitearvona käytettävä vuosittainen liikevaihto koostuu seuraavista arvonlisäverottomista määristä:

- 1) tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten arvo siltä osin kuin niitä verotettaisiin, jos luovutusten ja suoritusten suorittaja on veronalainen verovelvollinen;
- 2) sellaisten 98 artiklan ja 138 artiklan nojalla vapautettujen liiketoimien arvo, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus;
- 3) edellä 146–149, 151, 152 ja 153 artiklan nojalla vapautettujen liiketoimien arvo;
- 4) kiinteistöjä koskevien liiketoimien, 135 artiklan 1 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen rahoitusliiketoimien sekä vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen arvo, jolleivät nämä liiketoimet ole luonteeltaan liitännäisiä.

Yrityksen suorittamia aineellisten tai aineettomien tuotantohyödykkeiden luovutuksia ei kuitenkaan oteta huomioon liikevaihtoa laskettaessa.”;

15) Lisätään 288 a artikla seuraavasti:

”288 a artikla

Jos pienyrityksen vuosittainen liikevaihto jäsenvaltiossa ylittää jonakin myöhempänä kalenterivuonna 284 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun verovapautuksen raja-arvon, pienyrityksen on edelleen voitava hyödyntää kyseistä vuotta koskevaa verovapautusta edellyttäen, että pienyrityksen vuosittainen liikevaihto jäsenvaltiossa kyseisenä vuonna ei ylitä 284 artiklan 1 kohdassa vahvistettua raja-arvoa yli 50 prosentilla.”;

16) poistetaan 290 artiklan toinen virke;

- 17) kumotaan 291–294 artikla;
18) lisätään XII osaston 1 lukuun 2 a jakso seuraavasti:

”2 a jakso
Pienyrittäjiä koskevien velvollisuuksien yksinkertaistaminen

1 alajakso
Verosta vapautetut pienyritykset

294 a artikla

Tässä alajaksossa ’verosta vapautetulla pienyrityksellä’ tarkoitetaan pienyritystä, joka hyödyntää verovapautusta siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava, 284 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

294 b artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa alueelleen sijoittautuneet, verosta vapautetut pienyritykset, jotka toteuttavat liiketoimia vain kyseisessä jäsenvaltiossa, velvollisuudesta ilmoittaa toimintansa aloittamisesta 213 artiklan mukaisesti ja velvollisuudesta hankkia yksilöllinen tunniste 214 artiklan mukaisesti.

Jos tätä mahdollisuutta ei käytetä tai jos pienyritysten edellytetään ilmoittavan toimintansa aloittamisesta ja hankkivan yksilöllisen tunnisteen, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön yksinkertaistettu menettely tällaisten pienyritysten yksilöimiseksi yksilöllisellä tunnisteella.

294 c artikla

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa verosta vapautettuihin pienyrityksiin velvollisuutta laatia lasku 220 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot eivät saa määrätä verosta vapautetuille pienyrityksille 221 artiklan mukaista velvollisuutta laatia lasku.

294 d artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa pienyritykset tietyistä tai kaikista XI osaston 4 luvussa säädetyistä kirjanpitoa koskevista velvollisuuksista.

Jos jäsenvaltiot vaativat laskujen tallentamista, ne eivät saa asettaa verosta vapautetuille pienyrityksille muita vaatimuksia muussa kansallisessa lainsäädännössä kuin alv-lainsäädännössä säädettyjen ja tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevien vaatimusten lisäksi.

294 e artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta vapautetut pienyritykset 250 artiklassa säädetyistä velvollisuudesta antaa arvonlisäveroilmoitus.

Jos tätä vaihtoehtoa ei käytetä, jäsenvaltioiden on sallittava, että tällaiset pienyritykset antavat yksinkertaistetun arvonlisäveroilmoituksen, joka kattaa kalenterivuoden pituisen kauden. Pienyritykset voivat kuitenkin valita 252 artiklan mukaisesti vahvistetun verokauden soveltamisen.

294 f artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa pienyritykset tietyistä muista tai kaikista 217–271 artiklassa tarkoitetuista velvollisuuksista.

2 alajakso **Veronalaiset pienyritykset**

294 g artikla

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön yksinkertaistettu menettely, jotta pienyritykset, jotka eivät käytä hyväkseen 284 artiklassa säädettyä verovapautusta, saavat yksilöllisen tunnisteensa 214 artiklan noudattamiseksi.

294 h artikla

Sen estämättä, mitä 244–248 a artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on määritettävä yksinkertaistetut velvollisuudet, jotka liittyvät pienyrityksiltä edellytettävään laskujen tallentamiseen.

294 i artikla

Pienyritysten arvonlisäveroilmoituksen on katettava kalenterivuoden pituinen verokausi. Pienyritykset voivat kuitenkin valita 252 artiklan mukaisesti vahvistetun verokauden soveltamisen.

294 j artikla

Sen estämättä, mitä 206 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot eivät saa vaatia pienyrityksiä suorittamaan ennakkomaksuja.”;

19) korvataan 314 artiklan c alakohta seuraavasti:

”c) toinen verovelvollinen, jos tämän toisen verovelvollisen suorittamaan tavaroiden luovutukseen sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta ja jos kyseessä on tuotantotavara;”

20) korvataan 334 artiklan c alakohta seuraavasti:

”c) toisen verovelvollisen lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen myyntiprovisiota koskevan sopimuksen mukaisesti suorittamaan tavaroiden luovutukseen sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta ja jos kyseessä on tuotantotavara;”.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2022. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2022.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*